

Bir zamanlar bir çam fidanı vardı...

Her şey küçük bir çam fidanının gökyüzüne bakmasıyla başladı. Sonra gökyüzü beyaz papatyaya, papatya ise küçük bir çocuğa baktı. İşte o küçük çocuk Dokuz Eylül Üniversitesi (DEÜ) Aile Hekimliği Anabilim Dalı (AD) Polikliniği'nden içeriye girince; küçük çam ağacının hayalleri tüm anabilim dalına yayıldı. Görevleri yaşlı dünyanın hastalarını iyileştirmek, tıp eğitimi almak ve eğitim vermek olan 36 DEÜ Aile Hekimliği AD doktoru, bir anda hep beraber şarkı söylemeye karar verdiler. Şarkı uzaklarda bir arazide söylenmeliydi. Öyle bir şarkı olmalıydı ki içinde ağaç olsun, umut olsun. Hazırlıklar yapıldı. Sıcacık bir ilkbahar gününde yaşlı dünyayı iyileştirmenin en güzel yolu çoktan bulunmuştu... Uurla Kadıovacık köyü çıkışındaki Orman Müdürlüğü arazisine gidildi. Gökyüzünün altında yüreklerle toprak kazıldı, fidanların yatakları hazırlandı. Yeni yuvalarına sevgiyle yerleştirilen fidanlar, küçük çam fidanının yanında yerlerini almışlardı. Yaşlı dünya teşekkür etti, çünkü bu birkaç (304) fidanın dikilmesi belki birazcık olsun onun ağrılarını kesecekti.

Artık dünyada 304 tane daha fidan=umut=hayat var...

